

blevet forfægtet af mange andre sagkyndige Folk paa dette Omraade, nemlig, at den Forandring, der foregik i 1872, hvorved Centraladministrationens Sæde blev forlagt fra St. Croix til St. Thomas, var meget uheldig, høist uheldig for St. Croix og uden virkelig Nytte for St. Thomas. Det er jo klart, at denne Erkjendelse heraf naturlig vilde have ført til, at man havde forladt den Wei, som man ansaa for uheldig, og var vendt tilbage til Tilstanden før 1872, saaledes at St. Croix blev Centraladministrationens Sæde igjen, som den tidligere havde været. Dette vilde have været en korrekt og naturlig Konsekvens af de Motiver, den høitærede Minister har forelagt, men i Stedet derfor vil Ministeren anstille dette høist eienommelige Experiment med en Guvernør, som paa en Gang skal have den samlede Administration for begge de tidligere bestaaende og fremdeles vedvarende Forvaltningskredse, og som skal udføre denne Administration ved Hjælp af to Sekretærer. Forudsat, at dette bliver udført, saaledes som det efter Lovforslaget aabenbart kan, nemlig saaledes, at Guvernøren til visse Tider skal være paa den ene Ø og til visse Tider paa den anden, vil altsaa deraf følge, at St. Croix i en Del af Aaret vil være uden virkelig Overvrighed, bestyret af en Sekretær. Jeg er noget bange for, at denne Tilstand paa Den ikke vil være noget Fremstridt, og jeg har ikke kunnet undlade at udtale denne Tvivl, saameget mindre som de Goder, der derved skulle opnaas, ikke forekomme mig at være betydelige. Jeg hørte jo nok, at den høitærede Finantsminister sagde, at St. Thomas vilde tjene nogle Tusinde Kr. ved denne Forandring, men jeg ser ikke, at St. Croix vil tjene Noget derved, ialtfald, hvis den tjener Noget, er det aabenbart meget Lidet. Ogsaa derom mangler der imidlertid Oplysninger, og jeg ser ikke, hvorledes Administrationen i Fremtiden med Hensyn til Omkostningerne bliver fordelt paa de to Kredse. Jeg tillader mig derfor at rette et Spørgsmaal til den høitærede Minister i den Anledning. Meest underlig er imidlertid den Ordning, forekommer det mig, med de to Guvernementssekretærer, det er et Forhold, som forekommer mig i høi Grad gaadesfuldt. Jeg vil sige, at det for en Guvernør maa være en noget betænkelig Stilling, at han

skal udføre denne Administration ved Hjælp af en Sekretær, der i hans Fraværelse handler, som der staar i Loven, i hans Navn og paa hans Ansvar. Derjom vedkommende Guvernør havde nogen Indflydelse paa Ansættelsen af disse to Sekretærer, ja, saaa havde vi en Analogi af dette Forhold paa andre Omraader, men, saavidt jeg veed, er det den høitærede Finantsminister, der sender Sekretærene, og det forekommer mig, at det er et noget indviklet Forhold. Maaeste er det til en vis Grad en Smagsag, men jeg for mit Vedkommende vil ialtfald sige, at jeg har ikke nogen Smag for at faae sendt en Sekretær fra den meget ærede Finantsminister til i min Fraværelse at foretage vigtige Handlinger i mit Navn og under mit Ansvar. Ogsaa derom kunde jeg nok ønske, at den høitærede Finantsminister vilde meddele nogen Oplysning. Jeg ser ogsaa, at Kolonialraadet paa St. Thomas har været forelagt et Udkast til en Anordning om, hvorledes dette mærkelige Forhold skal ordnes. Derjom Forholdene havde foreligget her anderledes, vilde jeg have anset det for rimeligt, om vi i et Udvalg havde søgt at faae Oplysning om den ærede Ministers Tanker i denne Retning. Jeg har imidlertid forstaaet de tidligere Forhandlinger af Sagen saaledes, at dette Thing er stemt for at tage denne Lov paa Tro og Love uden nærmere Undersøgelse. Jeg skal derfor ikke tillade mig at forsøge at bryde, hvad der kan antages at være Thingets Mening, ved nu at begjære et Udvalg nedsat, men jeg skal nøies med at henvende disse Spørgsmaal til den høitærede Finantsminister i Forventning om, at han mulig vil være istand til at give nærmere Bested herom. Det, jeg altsaa ønsker at vide af den høitærede Finantsminister, er, hvorledes han i Praxis har tænkt sig at udføre denne Administration med en Guvernør, der skifter mellem de to Øer. Gaanste vist kunde jeg tænke mig, at det i Praxis kan lade sig gjøre, at Skaden ikke vil blive stor, at Meningen i Virkeligheden kun er den, at Guvernøren skulde have Sæde paa St. Croix, saaledes at han ikke forlod Den, uden at han havde særlig Grund, særlig Foranledning dertil. Maaafald vil jeg sige, at saa var man kommet noget henimod det Forhold, som jeg anser for ønskeligt, men gaanste vist kan det ogsaa udføres saaledes, at St. Croix i længere